

ся кръстили Българе-ти около 1,100 год., то и кръщеніе-то на Россіѣ щяше да закъснѣе вѣроятно до начало-то на XIII то столѣтіе.

Русскы-ти Князове мѣчно бы могли да въведжтъ сами новѣ-тѣ Вѣрж, ако бѣше была далеко отъ прѣдѣлы-ты на отечество-то имъ и никакъ-неизвѣстна на Россіане-ты. Народъ-тъ отъ напѣдъ трѣбваше да ся приготви на това велико религиозно промѣненіе съ познайство-то и съ сношенія-та съ Българскѣ-тѣ Дръжавж; трѣбваше напѣдъ сами да познажтъ, колко да е, свое-то заблужденіе; въ противенъ случай владѣтель-тъ не могъ бы да принуди пѣлый народъ да остави своѣ-тѣ вѣрж.

Нъ както и да е, Россіане-ти ся кръстихж, слѣдователно имахж сношеніе съ Българе-ты. Въ това вече врѣмя Христіанска-та Вѣра имаше въ Россіѣ свои послѣдователи, а имено Българе, чо живѣяхж тагъ и Русскы прозелиты, и готвяше ся вече да завладѣе и самый престолъ.

ПОЛОЖЕНИЕ-ТО НА БЪЛГАРИЖ.

Българія имаше голѣмж нуждѣ за съгласіе съ Вѣсточнж-тѣ Имперіѣж и съ Россіѣж; зачто изеднжжъ не можаше да издѣдува раны-ты, които прія отъ междуособнж-тѣ войнж. Цвѣтжще-то нейно вліяніе нача да вяхне, особенно отъ това врѣмя, отъ както Южна Россія ся освободи отъ непосредственн-то нейно вліяніе, и ся улови за дѣятелность. Слабо-то правленіе на Петра I угаси въ народа, който блше навѣкжжтъ на дѣятелны Монархи, надеждж-тѣ да ся управи отечество-то имъ.

Като ся ужени за Гръцкѣ Царевнж, Петръ стана толкова слабъ, чо-то безъ опираніе ся покоряваше на лейны-ты своеволства. Горделива и твърдѣ придѣпена къмъ свои-ты Гръци, тя и на престола Българскый, гдѣ-то трѣбваше да бжде Българка, не прѣстановаше да бжде ревностна Гръкыня. Тя въ много дору случаи ставаше орждіе на Императора въ неговы-ты интересы въ Българіѣж. На народа не бѣше угодна такава Царица, и за това повече, че тѣхны-ты Царици, ако и Българскы, не ся мѣсахж въ политическы работы.